

אמרו לו: אל אמר לנו דבר (מלים) מי הוא אביך? אמר להם: אבא שלוי הוא גג גדול אחד, שפְשָׁצָם, הוא פותח פיו ובועט את המינים של חיים, ועד שבעים (שבע) שנים לא חזר חיים לתקפו, וסוד הדבר - יבטח כי יגיח ירידן אל פיהו, והוא בועל כל כך מן חיים, ואתם לא שאבקת ממנהם כבך אמר בחד ר' הילא אמר לך לא וארבעה ספרי התורה, איך לא הקרתם אותן?

באותו זמן נזכר רבי אלעזר ואמר: וראי אתה הוاء בנו של רב המונא סבא. שמחו בו ואמרו: בודאי אם אתה קית בעולם הזה, היינו יורדים מנותיסים שלנו, והיינו אנו

מחמירין אחר בהמותך. אמר להם: אותו הנחש שאתם עורכים עמו קרב, אין נאלTEM ממנה? שהוא בועל והורג, ולא עוד, אלא שהוא הרג את אדם הראשון ואת כל הדורות שבאו אחריו, והבת היא על המגדל שפורה באור, ומקרים בכל יום ברקיע, שכל מי שהורג את הנחש הזה, שנותנים לו לאשה את בת מלך הפנימית ממשבצות זיהב לבושה, והזקב הזה הוא ז' ימי בראשית, ה' חמשה או', ב' היא ב' מברשת, עלייה נאמר יפה כלבנה, תורה שבעל פה קוראים אותה בישיבה.

ומשם זה ה证明 מカリז: כמה גוברים פאה בעלי מגנים התפנסו בבית המראש לעיר קרב עם הנחש בשכילה, וכפה מגנים נעשו פסקות בשכיל בית המלך, ויפן כה וכל וירא כי אין אש (שות) יט', אין בהם שהורג את הנחש עד שיבא ההוא שנאמר בו ויפן כה וכל וירא כי אין אש, ומשם זה נאמר עד כי יבא

אמרו ליה לא תימא לנו מדי (ס"א מל'), מי איהו אבוק, אמר לו אבא דיל איהו חד נונא רברבא, דבד עחי, אפתח פומיה ובלע מיא דימה, ועוד שבעין (ס"א שבעה) שנין לא הדר ימוא לתקיפה, ורוזא דמלחה יבטח כי יגיח ירידן אל פיהו (איוב מ כב), ואיהו בועל כל בך מן ימא, ואתון לא אשטא בתון מניה אלא בך חד, דאייהו כ"ד ספרי דאוריתא, איך לא אשטה מודעתון ביה.

בזה הוא זמנא אדרבר רבי אלעזר ואמר וראי אנת איהו ברא דרב המונא סבא, חדו ביה, ואמרו. בודאי אי אנת הוית בהאי עולם, הווין קא נחתין מטוסון דילן, והוינן אנן מהמריןفتر בערך.

אמר לו, מה הוא חוייא דעתון מגיחין קרבא ביה איך אשטא בתון מגיה, דאייהו בועל וקטיל, ולא עוד אלא דאייהו קטיל לאדם קדמאה, ולכל דרין דקא אתיין אבטריה, וברפא איהי על מגילא דפרח באוריתא, ומカリין בכל יומא ברקיעא, דכל מאן דקטיל להאי חוייא, דיהבין לייה לאנטו בת מלך פנימאה ממשבצות זיהב לבושה, והאי זיהב איהו ז' ימי בראשית, ה' חמש א/or, ב' אייה ב' מן בראשית, עליה אתمر (שיר ז יפה כלבנה, תורה שבעל פה קראן לה במתיבתא.

ובגין דא כריזא כריז, כמה גברין, כמה מארי תריסין, אתפנסו בבני מדרשא, לאגחא קרבא עם חוויא בגינה, וכמה תריסין אתעבידו פסקות בגינה דברפא דמלכא, ויפן כה וכיה וירא כי אין איש (שמות ב יט). לית בהון דקטיל לחוייא, עד דיתתי ההוא דעתמר ביה ויפן כה וכיה ויפן את המצרי, ובגין דא אתמר (בראשית ט ט עד כי יבא שעיל'ה, שעיל'ה מש'ה, דאייהי